

מכתב ידידות

ימי בין המצרים תשע"ז, ייהפכו לששון ושמחה.

לידיד נפשי הרב רבי אליהו שמעון יפרח שיחי' לאוי"ט וארוכים. יודעי ומכירי אתה שאין אני רב ומורה בישראל לעמוד בשער כשר המסכים, אבל דבר זה לא ימנעני מלכתוב לך בקיצור נמרץ את רחשי ליבי על ספרך הגדול "מעניינא דיומא".

הספר לדעתי מדבר בעד עצמו. כל מי שניסה בעצמו לסכם סוגיות יודע עד כמה קשה היא מלאכה זו. וספרך מעיד על עצמו כמה עמלת בו, הן בלימוד הסוגיות ביסודיות מירבית, והן בסיכום יסודי שמקיף כמעט כל פרט, הן בהחלטות מושכלות לאלו נושאים לא להיכנס, והן בניסוח מעולה ששומר על דייקנות מחד ועל בהירות מאידך. היצירה הסופית במכלולה פשוט מפעימה.

בבסיסו של ספר שכזה מונחים אלפי שעות עמל ויגיעה. בסיס כזה מהווה יסוד איתן לבנין המופלא הזה שיביא תועלת מרובה לכל לומדי מסכת יומא, ויסוד לסייעתא דשמיא דיהא זה מילתא דמתקבל.

יודע אני בך שצנוע אתה, לכן לא ארחיב בדברים עליך עצמך. אך מי שמכיר אותך ויודע את הקורות אותך בשנים האחרונות, לא יוכל שלא להתפעם ולקרוא עליך "תורה שלמדתי באף היא עמדה לי", ו"לולא תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי", וכמעט מתפרץ גם הפסוק "טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך". עמל תורה שכזה מתוך דחק של יסורים, ומתוך רצון עז וטהור להביא דבר ה' בבהירות, להאכיל ולהשקות את רעבי וצמאי דבר ה' בדור אחרון, בודאי יתרמו לך שהספר יהווה מרכיב חיוני בספרייה של כל לומד יומא בעתיד.

אומר את האמת, גם המכתב הזה היה ראוי שייכתב על ידי גדולים וטובים ממני, ולכן באמת אני לא מרשה לעצמי להשתפך בו בהתפעלות כמו שליבי מבקש, אך היות שידעתי שזכיתי להיות מהמעטים שמכירים את האיש ואת עבודתו, לכן הייתי כמוכרח.

אמנם אם לגבי הבעת דעה קטונתי, אבל לגבי ברכה כבר העד העידו בנו רבותינו שגם ברכת הדיוט מקום לה. על כן שא נא את ברכתי שתזכה עם נוות ביתך אשר מצאת לך לעזר אמיתי, לשנים ארוכות וטובות בבריאות וכן, שתלך מחיל אל חיל, לכתוב ולהכין לדפוס על מסכתות נוספות, ותזכה אך ורק לטוב וחסד כל הימים.

בברכת אהבה רבה
יעקב שכטר